

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/36/EÚ

z 26. februára 2014

o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účel zamestnania ako sezónni pracovníci

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) S cieľom postupne vytvárať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti sa v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) stanovujú opatrenia, ktoré sa majú prijať v oblasti azylu, prisťahovalectva a ochrany práv štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (2) V ZFEÚ sa ustanovuje, že Únia má vytvoriť spoločnú prisťahovaleckú politiku s cieľom zabezpečiť vo všetkých fázach účinné riadenie migračných tokov a spravodlivé zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú v členských štátoch. Na tento účel Európsky parlament a Rada majú prijať opatrenia týkajúce sa podmienok vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín a vymedzenia ich práv.
- (3) V Haagskom programe prijatom na zasadnutí Európskej rady 4. novembra 2004 sa konštatovalo, že legálna migrácia bude hrať dôležitú úlohu pri podpore hospodárskeho rozvoja, a Komisia bola požiadaná, aby predložila plán politiky legálnej migrácie vrátane postupov prijímania, ktoré sú schopné včas reagovať na kolísavý dopyt po migrujúcej pracovnej sile na trhu práce.

- (4) Európska rada, ktorá zasadala 14. a 15. decembra 2006, sa zhodla na postupnosti krokov na rok 2007. Uvedené kroky zahŕňajú rozvoj dobre riadených politík legálneho prisťahovalectva, ktoré plne rešpektujú vnútroštátne právomoci, aby členským štátom pomohli pri uspokojovaní súčasných a budúcich potrieb na trhu práce. Vyzvala taktiež na preskúmanie prostriedkov na zjednodušenie dočasnej migrácie.
- (5) V Európskom pakte o prisťahovalectve a azyle prijatom na zasadnutí Európskej rady 16. októbra 2008, je vyjadrený záväzok Únie a jej členských štátov vykonávať spravodlivú, účinnú a ucelenú politiku na riešenie výziev a príležitostí súvisiacich s migráciou. Pakt tvorí základ spoločnej prisťahovaleckej politiky v duchu solidarity medzi členskými štátmi a spolupráce s tretími krajinami, je založený na vhodnom riadení migračných tokov, a to v záujme nielen hostiteľských krajín, ale aj krajín pôvodu a samotných migrantov.
- (6) V Štokholmskom programe prijatom Európskou radou 11. decembra 2009 je uznané, že prisťahovalectvo za prácou môže prispieť k zvýšenej konkurencieschopnosti a hospodárskej životaschopnosti a že v súvislosti s významnými demografickými výzvami, ktorým bude Únia čeliť v budúcnosti v podobe zvýšeného dopytu po pracovnej sile, bude pružná prisťahovalecká politika v dlhodobom horizonte významným prínosom k hospodárskemu rozvoju Únie a jej ekonomickej výkonnosti. V programe sa takisto zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú na území členských štátov, a optimalizovať prepojenie medzi migráciou a rozvojom. Program vyzýva Komisiu a Európsku radu, aby pokračovali vo vykonávaní plánu politiky pre legálnu migráciu stanoveného v oznámení Komisie z 21. decembra 2005.
- (7) Táto smernica by mala prispieť k účinnému riadeniu migračných tokov pre túto špecifickú kategóriu dočasnej sezónnej migrácie a k zabezpečeniu dôstojných pracovných a životných podmienok pre sezónnych pracovníkov prostredníctvom vytvorenia spravodlivých a transparentných pravidiel prijímania a pobytu a vymedzenia práv sezónnych pracovníkov a zároveň by sa v nej mali ustanoviť stimuly a záruky, ktoré zabránia prekročeniu povolenéj dĺžky pobytu alebo tomu, aby sa z dočasného pobytu stal pobyt trvalý. Okrem toho pravidlá ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES ⁽⁴⁾ pomôžu zabrániť tomu, aby sa takýto dočasný pobyt zmenil na neoprávnený.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 218, 23.7.2011, s. 97.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 166, 7.6.2011, s. 59.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 5. februára 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 17. februára 2014.⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnenne zdržiavajú na území členských štátov (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (8) Členské štáty by mali zabezpečiť účinnosť tejto smernice bez diskriminácie na základe pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických znakov, jazyka, náboženstva alebo presvedčenia, politických alebo iných názorov, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvodu, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, najmä v súlade so smernicou Rady 2000/43/ES ⁽¹⁾ a smernicou Rady 2000/78/ES ⁽²⁾.
- (9) Touto smernicou by nemala byť dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie, pokiaľ ide o prístup na trh práce v členských štátoch, v zmysle príslušných ustanovení relevantných aktov o prístupe.
- (10) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo členských štátov určiť počty prijímaných štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich z tretích krajín na ich územie na účel sezónnej práce, ako sa uvádza v ZFEÚ.
- (11) Touto smernicou by nemali byť dotknuté podmienky poskytovania služieb v rámci článku 56 ZFEÚ. Predovšetkým by touto smernicou nemali byť dotknuté podmienky zamestnávania, ktoré sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽³⁾ vzťahujú na pracovníkov vyslaných podnikom so sídlom v členskom štáte na účely poskytovania služby na území iného členského štátu.
- (12) Táto smernica by mala upravovať priame pracovné vzťahy medzi sezónnymi pracovníkmi a zamestnávateľmi. Ak však vnútroštátne právo členského štátu umožňuje prijímanie štátnych príslušníkov tretích krajín ako sezónnych pracovníkov prostredníctvom agentúr sprostredkujúcich zamestnanie alebo dočasné zamestnanie, ktoré majú sídlo na jeho území a ktoré majú priamy kontakt so sezónnym pracovníkom, takéto agentúry by nemali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (13) Pri transponovaní tejto smernice by členské štáty, prípadne po porade so sociálnymi partnermi, mali zostaviť zoznam tých odvetví zamestnávania, ktoré zahŕňajú činnosti závislé od striedania ročných období. Činnosti závislé od striedania ročných období zvyčajne existujú v odvetviach, ako je poľnohospodárstvo a záhradkárstvo, a to najmä počas obdobia výsadby alebo zberu úrody, alebo cestovný ruch, a to predovšetkým počas dovolenkového obdobia.
- (14) Členské štáty môžu pri vykonávaní nepovinných ustanovení tejto smernice uplatňovať na štátnych príslušníkoch konkrétnych tretích krajín priaznivejšie zaobchádzanie v porovnaní so štátnymi príslušníkmi iných tretích krajín, ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve a je to v súlade so zásadou nediskriminácie, ako sa uvádza v článku 10 ZFEÚ.
- (15) Požiadať o prijatie ako sezónny pracovník by malo byť možné len vtedy, keď sa štátny príslušník tretej krajiny zdržiava mimo územia členských štátov.
- (16) V riadne odôvodnených prípadoch by malo byť možné zamietnuť prijatie na účely tejto smernice. Prijatie by malo byť možné zamietnuť najmä vtedy, ak sa členský štát na základe posúdenia skutočností domnieva, že dotknutý štátny príslušník tretej krajiny predstavuje možné ohrozenie verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia.
- (17) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽⁴⁾.
- (18) Touto smernicou by nemali byť nepriaznivo dotknuté práva, ktoré boli priznané štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sa už na účel výkonu práce oprávnené zdržiavajú v členskom štáte.
- (19) V prípade, ak členské štáty uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, vzťahuje sa na ne v celom rozsahu nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽⁵⁾ (vízový kódex), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁶⁾ (Kódex schengenských hraníc) a nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 ⁽⁷⁾. V súlade s tým pri pobytoch, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní, sa podmienky prijímania sezónnych pracovníkov na územie členských štátov, ktoré uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, upravujú uvedenými nástrojmi, pričom touto smernicou by sa mali upravovať len kritériá a požiadavky na prístup k zamestnaniu. V prípade členských štátov, ktoré neuplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, s výnimkou Spojeného kráľovstva a Írska, sa uplatňuje len Kódex schengenských hraníc. Ustanovenia schengenského *acquis*, na ktoré sa odkazuje v tejto smernici, sú súčasťou tej časti schengenského *acquis*, na ktorej sa Írsko a Spojené kráľovstvo nezúčastňujú a uvedené ustanovenia sa na ne preto nevzťahujú.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1).

- (20) V tejto smernici by sa mali vymedziť kritériá a požiadavky súvisiace s prijímaním, ako aj dôvody zamietnutia a zrušenia povolenia alebo zamietnutia predĺženia/obnovenia na pobyty, ktoré nepresahujú 90 dní, pokiaľ ide o zamestnanie sezónnych pracovníkov. Ak sa na účel sezónnej práce udeľujú krátkodobé víza, primerane sa uplatňujú relevantné ustanovenia schengenského *acquis* týkajúce sa podmienok vstupu na územie členských štátov a pobytu na ich území a tiež dôvodov zamietnutia, predĺženia, zrušenia alebo odvolania týchto víz. Konkrétne akékoľvek rozhodnutie o zamietnutí, zrušení alebo odvolaní víza a dôvody, na akých sa rozhodnutie zakladá, by sa žiadateľovi mali oznámiť v súlade s článkom 32 ods. 2 a článkom 34 ods. 6 vízového kódexu prostredníctvom štandardného formulára stanoveného v prílohe VI k vízovému kódexu.
- (21) V prípade sezónnych pracovníkov, ktorí sa prijímajú na pobyty dlhšie ako 90 dní, by sa v tejto smernici mali vymedziť podmienky prijímania a pobytu na území členských štátov, ako aj kritériá a požiadavky na prístup k zamestnaniu v členských štátoch.
- (22) Touto smernicou by sa mal zabezpečiť pružný systém vstupu založený na dopyte a objektívnych kritériách, ktorými sú: platná pracovná zmluva alebo záväzná pracovná ponuka, v ktorej sa uvádzajú základné aspekty zmluvy alebo pracovnoprávneho vzťahu.
- (23) Členské štáty by mali mať možnosť vykonať test, ktorým by sa preukázalo, že miesto nemožno obsadiť zo zdrojov na domácom trhu práce.
- (24) Členské štáty by mali mať možnosť zamietnuť žiadosť o prijatie, najmä ak štátny príslušník tretej krajiny nedodržiava povinnosť vyplývajúcu z predchádzajúceho rozhodnutia o prijatí sezónneho pracovníka opustiť územie dotknutého členského štátu po uplynutí doby platnosti povolenia na účel sezónnej práce.
- (25) Členské štáty by mali mať možnosť vyžadovať, aby zamestnávateľ spolupracoval s príslušnými orgánmi a poskytol všetky relevantné informácie s cieľom zabrániť možnému zneužitiu a nesprávnemu použitiu postupu stanoveného v tejto smernici.
- (26) Stanovenie jednotného postupu vedúceho k jednému kombinovanému povoleniu zahŕňajúcemu povolenie na pobyt a pracovné povolenie by malo prispieť k zjednodušeniu pravidiel, ktoré sa v súčasnosti uplatňujú v členských štátoch. Týmto by nemalo byť dotknuté právo členských štátov určiť príslušné orgány a spôsob, akým by tieto orgány mali byť zapojené do jednotného postupu, a to v súlade s národnými špecifikami administratívnej organizácie a praxe.
- (27) Určením príslušných orgánov podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté úlohy a povinnosti iných orgánov a prípadne sociálnych partnerov v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou, pokiaľ ide o posúdenie žiadosti a rozhodnutie o nej.
- (28) Táto smernica by mala členským štátom poskytnúť určitý stupeň flexibility, pokiaľ ide o udeľovanie povolení na prijatie (vstup, pobyt a prácu) sezónnych pracovníkov. Udeľením dlhodobých víz v súlade s článkom 12 ods. 2 písm. a) by nemala byť dotknutá možnosť členských štátov udeliť vopred pracovné povolenie v dotknutom členskom štáte. S cieľom zabezpečiť, že podmienky zamestnávania stanovené v tejto smernici boli overené a sú splnené, malo by sa však v týchto povoleniach jasne uviesť, že boli udelené na účel sezónnej práce. Ak sa udelia len krátkodobé víza, členské štáty by na tento účel mali využiť kolónku „záznamy“ na vízovej nálepke.
- (29) Pre všetky pobyty, ktorých dĺžka nepresiahne 90 dní, by sa členské štáty mali rozhodnúť udeliť buď krátkodobé vízum, alebo v prípadoch, ak je štátny príslušník tretej krajiny povinný mať vízum v súlade s nariadením (ES) č. 539/2001, krátkodobé vízum spolu s pracovným povolením. Ak sa na štátneho príslušníka tretej krajiny nevzťahuje vízová povinnosť a ak členský štát neuplatnil článok 4 ods. 3 uvedeného nariadenia, členské štáty by takejto osobe mali udeliť pracovné povolenie ako povolenie na účel sezónnej práce. Pri všetkých pobytoch, ktorých dĺžka presahuje 90 dní, by si členské štáty mali zvoliť udelenie jedného z týchto povolení: dlhodobé vízum, povolenie sezónneho pracovníka alebo v prípade, ak sa podľa vnútroštátneho práva na vstup na územie daného štátu vyžaduje dlhodobé vízum, povolenie sezónneho pracovníka spolu s dlhodobým vízom. Členským štátom by nič v tejto smernici nemalo brániť v tom, aby pracovné povolenie udelili priamo zamestnávateľovi.
- (30) Ak sa vízum vyžaduje výlučne na účel vstupu na územie členského štátu a štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na udelenie povolenia sezónneho pracovníka, dotknutý členský štát by mal takémuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnúť všetko, aby mu uľahčil získanie príslušného víza, a mal by zabezpečiť účinnú spoluprácu príslušných orgánov na tento účel.

- (31) Maximálnu dĺžku pobytu by mali stanoviť členské štáty a mala by byť obmedzená na obdobie piatich až deviatich mesiacov, čo by spoločne s vymedzením pojmu sezónnej práce malo zabezpečiť, že práca bude mať skutočne sezónnu povahu. Na tento účel by sa malo stanoviť, že v rámci uvedenej maximálnej dĺžky pobytu možno predĺžiť zmluvu alebo zmeniť zamestnávateľa, ak sú naďalej splnené kritériá prijímania. Malo by to slúžiť na zníženie rizika zneužitia, ktorému môžu čeliť sezónni pracovníci, ak sú viazaní na jedného zamestnávateľa, a zároveň by to malo umožniť pružne reagovať na skutočné potreby pracovnej sily zo strany zamestnávateľov. Možnosť sezónneho pracovníka byť zamestnaný u iného zamestnávateľa za podmienok stanovených v tejto smernici by nemala viesť k tomu, aby mal sezónny pracovník v období, keď je nezamestnaný, možnosť hľadať zamestnanie na území členských štátov.
- (32) Pri rozhodovaní o predĺžení pobytu alebo obnovení povolenia na účel sezónnej práce by členské štáty mali mať možnosť zohľadniť situáciu na trhu práce.
- (33) V prípade, ak bol sezónny pracovník prijatý na pobyt, ktorý nepresahuje 90 dní, a ak sa členský štát rozhodol pobyt predĺžiť na viac ako 90 dní, krátkodobé vízum by sa malo nahradiť dlhodobým vízom alebo povolením sezónneho pracovníka.
- (34) Vzhľadom na isté aspekty cirkulačnej migrácie, ako aj vyhliadky zamestnania sezónnych pracovníkov z tretích krajín na viac než iba na jednu sezónu, i na skutočnosť, že je v záujme zamestnávateľov Únie, aby sa mohli spoľahnúť na stabilnejšiu a už zaškolenú pracovnú silu, mala by sa stanoviť možnosť zjednodušených postupov prijímania v súvislosti s *bona fide* štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí boli prijatí ako sezónni pracovníci v členskom štáte aspoň raz za posledných päť rokov a ktorí vždy dodržali všetky kritériá a podmienky stanovené v tejto smernici pre vstup a pobyt v dotknutom členskom štáte. Takéto postupy by nemali ovplyvňovať ani obchádzať požiadavku, aby zamestnanie malo sezónnu povahu.
- (35) Členské štáty by mali vyvinúť maximálne úsilie na zabezpečenie toho, aby sa žiadateľom sprístupnili informácie o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv a povinností a procesných záruk stanovených v tejto smernici a o všetkých dokladoch potrebných k žiadosti o pobyt a prácu na území členského štátu ako sezónny pracovník.
- (36) Členské štáty by mali zaviesť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie voči zamestnávateľom v prípade, že porušia svoje povinnosti vyplývajúce z tejto smernice. Uvedené sankcie by mohli zahŕňať opatrenia stanovené v článku 7 smernice 2009/52/ES a mali by prípadne zahŕňať zodpovednosť zamestnávateľa vyplatiť sezónnym pracovníkom náhrady. Zavedené by mali byť potrebné mechanizmy, ktorými by sa zabezpečilo, že sa sezónnym pracovníkom vyplatia náhrady, na ktoré majú nárok, aj v prípade, ak sa už nenachádzajú na území dotknutého členského štátu.
- (37) Mal by sa ustanoviť súbor pravidiel upravujúci postup preskúmania žiadostí o prijatie sezónneho pracovníka. Uvedený postup by mal byť účinný a zvládnuteľný, zohľadňujúc bežné pracovné zaťaženie úradov členských štátov, a zároveň by mal byť transparentný a spravodlivý, aby poskytoval primeranú právnu istotu tým, ktorých sa týka.
- (38) V prípade krátkodobých víz sa procesné záruky riadia príslušnými ustanoveniami schengenského *acquis*.
- (39) Príslušné orgány členských štátov by mali čo najskôr rozhodnúť o žiadostiach o povolenie na účel sezónnej práce po ich podaní. Pokiaľ ide o žiadosti o predĺženie alebo obnovenie, ak sa podajú počas doby platnosti povolenia, členské štáty by mali prijať všetky primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby sezónny pracovník nebol z dôvodu prebiehajúcich administratívnych postupov povinný prerušiť svoj pracovnoprávny vzťah s rovnakým zamestnávateľom alebo aby sa mu nebránilo meniť zamestnávateľov. Žiadatelia by mali predložiť svoje žiadosti o predĺženie alebo obnovenie čo najskôr. V každom prípade by sa sezónnym pracovníkom malo povoliť, aby na území dotknutého členského štátu ostali a prípadne tam naďalej pracovali, až pokiaľ príslušné orgány neprijmú konečné rozhodnutie o žiadosti o predĺženie alebo obnovenie.
- (40) Vzhľadom na povahu sezónnej práce by sa členské štáty mali nabádať, aby za vybavovanie žiadostí nevyberali poplatok. V prípade, že sa členský štát napriek tomu rozhodne poplatok vyberať, tento poplatok by nemal byť neprimeraný ani nadmerný.
- (41) Sezónni pracovníci by mali mať zabezpečené ubytovanie, ktoré poskytuje primeraný životný štandard. Príslušný orgán by mal byť informovaný o akejkoľvek zmene ubytovania. Ak ubytovanie zabezpečuje zamestnávateľ alebo je zabezpečené prostredníctvom zamestnávateľa, nájomné by nemalo byť neprimerane vysoké v porovnaní s čistou odmenou sezónneho pracovníka a v porovnaní s kvalitou takého ubytovania, nájomné sezónneho pracovníka by sa nemalo automaticky odpočítavať od jeho mzdy, zamestnávateľ by mal poskytnúť sezónnemu pracovníkovi nájomnú zmluvu alebo rovnocenný doklad, v ktorom sa uvedú nájomné podmienky ubytovania, a zamestnávateľ by mal zabezpečiť, aby ubytovanie spĺňalo všeobecné zdravotné a bezpečnostné normy, ktoré platia v dotknutom členskom štáte.

- (42) V súlade s Kódexom schengenských hraníc a článkom 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach⁽¹⁾ (Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda), štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného cestovného dokladu a povolenia na účel sezónnej práce udeleného podľa tejto smernice členským štátom uplatňujúcim schengenské *acquis* v plnom rozsahu, sú oprávnení vstúpiť na územie členských štátov uplatňujúcich schengenské *acquis* v plnom rozsahu a voľne sa pohybovať na tomto území v období nepresahujúcom 90 dní počas akéhokoľvek 180-dňového obdobia.
- (43) Vzhľadom na osobitne zraniteľnú situáciu sezónnych pracovníkov z tretích krajín a na dočasný charakter ich pôsobenia je potrebné zabezpečiť účinnú ochranu ich práv, a to aj v oblasti sociálneho zabezpečenia, pravidelne kontrolovať dodržiavanie predpisov a v plnej miere zaručovať dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania ako pri pracovníkoch, ktorí sú štátnymi príslušníkmi hostiteľského členského štátu, pri dodržiavaní zásady rovnakej mzdy za rovnakú prácu na rovnakom pracovisku, a to prostredníctvom uplatňovania kolektívnych dohôd a iných mechanizmov týkajúcich sa pracovných podmienok, ktoré sa uzavreli na akejkoľvek úrovni alebo pre ktoré existujú zákonné ustanovenia, v súlade s vnútroštátnym právom a praxou a za rovnakých podmienok, aké platia pre štátnych príslušníkov hostiteľského členského štátu.
- (44) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté práva a zásady, ktoré obsahuje Európska sociálna charta z 18. októbra 1961 a v relevantných prípadoch Európsky dohovor o právnom postavení migrujúcich pracovníkov z 24. novembra 1977.
- (45) Okrem legislatívnych, administratívnych a regulačných ustanovení, ktoré sa vzťahujú na pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi hostiteľského členského štátu, by sa na sezónnych pracovníkov z tretích krajín mali za rovnakých podmienok, aké platia pre štátnych príslušníkov hostiteľského členského štátu, vzťahovať aj rozhodcovské rozhodnutia a kolektívne dohody a zmluvy uzatvorené v súlade s vnútroštátnym právom a praxou hostiteľského členského štátu na akejkoľvek úrovni.
- (46) So sezónnymi pracovníkmi z tretích krajín by sa malo zaobchádzať rovnocenným spôsobom, pokiaľ ide o časti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾. Táto smernica neharmonizuje právne predpisy členských štátov v oblasti sociálneho zabezpečenia a nevzťahuje sa na sociálnu pomoc. Obmedzuje sa na uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania v oblasti sociálneho zabezpečenia na osoby, ktoré patria do jej rozsahu pôsobnosti. Touto smernicou by sa nemali priznávať väčšie práva ako tie, ktoré sú už ustanovené v existujúcich právnych predpisoch Únie v oblasti sociálneho zabezpečenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorých záujmy v členských štátoch majú cezhraničný charakter.
- Z dôvodu dočasnej povahy pobytu sezónnych pracovníkov a bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010⁽³⁾, by členské štáty mali mať možnosť vyňať rodinné dávky a dávky v nezamestnanosti z rovnakého zaobchádzania so sezónnymi pracovníkmi a vlastnými štátnymi príslušníkmi a mali by mať možnosť obmedziť uplatňovanie rovnakého zaobchádzania v súvislosti so vzdelávaním a odbornou prípravou, ako aj daňovými úľavami.
- V tejto smernici sa nestanovuje zlúčenie rodiny. Touto smernicou sa okrem toho ani nepriznávajú práva vo vzťahu k situáciám, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti práva Únie, ako sú napríklad situácie, keď sa rodinní príslušníci zdržiavajú v tretej krajine. Tým by však nemalo byť dotknuté právo pozostalých, ktorých práva sa odvodzujú od sezónneho pracovníka, poberať pozostalostné dôchodky, ak sa zdržiavajú v tretej krajine. Nemalo by tým byť dotknuté nediskriminačné uplatňovanie vnútroštátneho práva členskými štátmi, pokiaľ ide o pravidlá *de minimis* týkajúce sa príspevkov do dôchodkových systémov. Mali by byť zavedené mechanizmy na zaistenie účinného sociálneho zabezpečenia počas pobytu a prípadného prenosu nadobudnutých práv sezónneho pracovníka.
- (47) Právom Únie sa neobmedzuje právomoc členských štátov organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia. V prípade absencie harmonizácie na úrovni Únie podmienky udeľovania dávok sociálneho zabezpečenia, ako aj výšku týchto dávok a trvanie ich poskytovania stanovujú jednotlivé členské štáty. Pri uplatňovaní tejto právomoci by však členské štáty mali dodržiavať právo Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (48) Akékoľvek obmedzenia rovnakého zaobchádzania v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa tejto smernice by nemali mať vplyv na práva priznané pri uplatňovaní nariadenia (EÚ) č. 1231/2010.
- (49) Na zabezpečenie riadneho presadzovania tejto smernice, a najmä ustanovení týkajúcich sa práv, pracovných podmienok a ubytovania by členské štáty mali zaistiť, aby sa zaviedli vhodné mechanizmy monitorovania zamestnávateľov a aby sa podľa potreby na ich príslušných územiach vykonávali účinné a primerané kontroly. Výber zamestnávateľov, u ktorých sa má uskutočniť kontrola, by mal vychádzať najmä z posúdenia rizika, ktoré vypracujú príslušné orgány v členských štátoch so zreteľom na faktory, akým je napríklad odvetvie, v ktorom spoločnosť pôsobí, a akékoľvek porušenia predpisov v minulosti.
- (50) S cieľom uľahčiť presadzovanie tejto smernice by členské štáty mali zaviesť účinné mechanizmy, pomocou ktorých by sa mohli sezónni pracovníci domáhať nápravy právnych prostriedkami alebo podávať sťažnosti priamo alebo prostredníctvom relevantných tretích strán, ako napríklad odborových organizácií alebo iných združení. Považuje sa to za potrebné pri riešení situácií, keď sezónni pracovníci nie sú informovaní o existencii mechanizmov na presadzovanie alebo ich váhajú využiť vo vlastnom mene zo strachu z možných dôsledkov. Sezónni pracovníci by mali mať prístup k súdnej ochrane pred viktimizáciou v dôsledku podania sťažnosti.
- (51) Keďže ciele tejto smernice, a to zavedenie osobitného postupu prijímania, prijatie podmienok vstupu a pobytu na účel sezónnej práce vykonávanej štátnymi príslušníkmi tretích krajín a vymedzenie ich práv ako sezónnych pracovníkov, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ), a to pri zohľadnení prístahovaleckej politiky a politiky zamestnanosti na európskej i vnútroštátnej úrovni. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (52) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, a to najmä jej článok 7, článok 15 ods. 3, články 17, 27, 28, 31 a článok 33 ods. 2, v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ.
- (53) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 týkajúcim sa

vysvetľujúcich dokumentov⁽¹⁾ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k oznámeniam svojich transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Pokiaľ ide o túto smernicu, zákonodarca považuje postúpenie takýchto dokumentov za odôvodnené.

- (54) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice, nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (55) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa určujú podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účel zamestnania ako sezónni pracovníci a vymedzujú sa práva sezónnych pracovníkov.
2. Pokiaľ ide o pobyty, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní, táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby tým bolo dotknuté schengenské *acquis*, najmä vízový kódex, Kódex schengenských hraníc a nariadenie (ES) č. 539/2001.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa zdržiavajú mimo územia členských štátov a ktorí žiadajú o prijatie alebo boli prijatí za podmienok stanovených touto smernicou na územie členského štátu na účel zamestnania ako sezónni pracovníci.

Táto smernica sa neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa v čase podania žiadosti zdržiavajú na území členského štátu s výnimkou prípadov uvedených v článku 15.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Pri transponovaní tejto smernice členské štáty, prípadne po porade so sociálnymi partnermi, zostavia zoznam tých odvetví zamestnávania, ktoré zahŕňajú činnosti závislé od striedania ročných období. Členské štáty môžu, v prípade potreby po porade so sociálnymi partnermi, uvedený zoznam upraviť. Členské štáty oznámia takéto úpravy Komisii.

3. Táto smernica sa neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí:

- a) vykonávajú činnosti v mene podnikov so sídlom v inom členskom štáte v rámci poskytovania služieb v zmysle článku 56 ZFEÚ, vrátane štátnych príslušníkov tretích krajín vyslaných podnikmi usadenými v členskom štáte v rámci poskytovania služieb v súlade so smernicou 96/71/ES;
- b) sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie, ktorí uplatnia svoje právo na slobodu pohybu v rámci Únie v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽¹⁾;
- c) spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi a bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť majú na základe dohôd buď medzi Úniou a členskými štátmi, alebo medzi Úniou a tretími krajinami právo na voľný pohyb rovnocenný s právom občanov Únie.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „štátny príslušník tretej krajiny“ je akákoľvek osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ;
- b) „sezónny pracovník“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má svoj hlavný pobyt v tretej krajine a oprávnené a dočasne sa zdržiava na území členského štátu na účely výkonu činnosti závislej od striedania ročných období, a to na základe jednej alebo viacerých zmlúv uzatvorených na dobu určitú priamo medzi uvedeným štátnym príslušníkom tretej krajiny a zamestnávateľom so sídlom v tomto členskom štáte;
- c) „činnosť závislá od striedania ročných období“ je činnosť, ktorá je viazaná na určité obdobie roka opakujúcou sa udalosťou alebo opakujúcim sa sledom udalostí spojených so sezónnymi podmienkami, počas ktorých sa vyžaduje podstatne vyšší objem práce, než je potrebný na bežnú stálu prevádzku;
- d) „povolenie sezónneho pracovníka“ je povolenie udelené vo formáte stanovenom v nariadení Rady (ES) č. 1030/2002⁽²⁾

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

s označením sezónna práca, ktoré jeho držiteľa oprávňuje zdržiavať sa a pracovať na území členského štátu počas pobytu, ktorého dĺžka presahuje 90 dní, za podmienok tejto smernice;

- e) „krátkodobé vízum“ je povolenie, ktoré udelí členský štát podľa článku 2 bodu 2 písm. a) vízového kódexu alebo v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu, ktorý neuplatňuje schengenskú *acquis* v plnom rozsahu;
- f) „dlhodobé vízum“ je povolenie, ktoré udelí členský štát podľa článku 18 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, alebo v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu, ktorý neuplatňuje schengenskú *acquis* v plnom rozsahu;
- g) „jednotný postup vybavovania žiadostí“ je postup založený na jednej žiadosti štátneho príslušníka tretej krajiny o povolenie na pobyt a prácu na území členského štátu, ktorý vedie k rozhodnutiu o žiadosti o povolenie sezónneho pracovníka;
- h) „povolenie na účel sezónnej práce“ je ktorékoľvek z povolení uvedených v článku 12, ktoré ich držiteľa oprávňuje na pobyt a prácu na území členského štátu, ktorý povolenie udelil podľa tejto smernice;
- i) „pracovné povolenie“ je akékoľvek povolenie, ktoré členský štát v súlade s vnútroštátnym právom udelí na účel práce na území tohto členského štátu.

Článok 4

Priaznivejšie ustanovenia

1. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté výhodnejšie ustanovenia:

- a) práva Únie vrátane dvojstranných a mnohostranných dohôd uzatvorených medzi Úniou alebo medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na strane druhej;
- b) dvojstranných alebo mnohostranných dohôd uzatvorených medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami.

2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov prijať alebo ponechať v oblasti pôsobnosti článkov 18, 19, 20, 23 a 25 priaznivejšie ustanovenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa smernica vzťahuje.

KAPITOLA II

PODMIENKY PRIJÍMANIA

Článok 5

Kritériá a požiadavky na prijatie sezónneho pracovníka do zamestnania s pobytom nepresahujúcim 90 dní

1. K žiadostiam o prijatie na pobyt v členskom štáte, ktorého dĺžka nepresahuje 90 dní, podľa podmienok tejto smernice sa priloží:

a) platná pracovná zmluva alebo ak tak stanovuje vnútroštátne právo, správne predpisy alebo prax, záväzná pracovná ponuka pracovať ako sezónny pracovník v dotknutom členskom štáte u zamestnávateľa, ktorý má sídlo v uvedenom členskom štáte, pričom sa v tejto zmluve alebo ponuke uvádza:

i) miesto a typ práce;

ii) dĺžka trvania zamestnania;

iii) odmena;

iv) počet pracovných hodín za týždeň alebo mesiac;

v) dĺžka trvania akejkoľvek platenej dovolenky;

vi) prípadne iné príslušné pracovné podmienky a

vii) podľa možnosti dátum začatia zamestnania;

b) potvrdenie o zdravotnom poistení pokrývajúcim všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, alebo ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve, dôkaz o podaní žiadosti o uzatvorenie uvedeného zdravotného poistenia, a to na obdobia, na ktoré sa nevzťahuje také poistné krytie a príslušné nároky na dávky v súvislosti s prácou vykonávanou v uvedenom členskom štáte alebo vyplývajúce z tejto práce;

c) doklad o tom, že sezónny pracovník bude mať primerané ubytovanie alebo že sa mu poskytne primerané ubytovanie v súlade s článkom 20.

2. Členské štáty vyžadujú, aby podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) boli v súlade s uplatniteľným právom, kolektívnymi zmluvami a/alebo praxou.

3. Na základe dokumentácie poskytnutej v zmysle odseku 1 členské štáty vyžadujú, aby sezónny pracovník nebol odkázaný na ich systémy sociálnej pomoci.

4. Ak je v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke spresnené, že štátny príslušník tretej krajiny bude vykonávať regulované povolanie v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽¹⁾, členský štát môže vyžadovať, aby žiadateľ predložil doklady potvrdzujúce, že štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky stanovené vo vnútroštátnom práve na výkon uvedeného regulovaného povolania.

5. Pri posudzovaní žiadosti o povolenie uvedenej v článku 12 ods. 1 členské štáty, ktoré neuplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, overia, že štátny príslušník tretej krajiny:

a) nepredstavuje riziko z hľadiska nelegálneho prístahovalectva;

b) má v úmysle opustiť územie členského štátu najneskôr v deň uplynutia platnosti povolenia.

Článok 6

Kritériá a požiadavky na prijímanie sezónneho pracovníka na pobyt presahujúci 90 dní

1. K žiadostiam o prijatie na pobyt v členskom štáte, ktorého dĺžka presahuje 90 dní, podľa podmienok tejto smernice sa pripojí:

a) platná pracovná zmluva alebo ak tak stanovuje vnútroštátne právo, správne predpisy alebo prax, záväzná pracovná ponuka na zamestnanie sezónneho pracovníka v dotknutom členskom štáte u zamestnávateľa, ktorý má sídlo v uvedenom členskom štáte, pričom v tejto zmluve alebo ponuke sa uvádza:

i) miesto a typ práce;

ii) dĺžka trvania zamestnania;

iii) odmena;

iv) počet pracovných hodín za týždeň alebo mesiac;

v) dĺžka trvania akejkoľvek platenej dovolenky;

vi) prípadne iné príslušné pracovné podmienky a

vii) podľa možnosti dátum začatia zamestnania;

b) potvrdenie o zdravotnom poistení pokrývajúcim všetky riziká, ktoré bežne zahŕňa poistenie štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu, alebo ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve, dôkaz o podaní žiadosti o uzatvorenie uvedeného zdravotného poistenia, a to na obdobia, na ktoré sa nevzťahuje také poistné krytie a príslušné nároky na dávky v súvislosti s prácou vykonávanou v uvedenom členskom štáte alebo vyplývajúce z tejto práce;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

c) doklad o tom, že sezónny pracovník bude mať zabezpečené primerané ubytovanie alebo že sa mu poskytne primerané ubytovanie v súlade s článkom 20.

2. Členské štáty vyžadujú, aby podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) boli v súlade s uplatniteľným právom, kolektívnymi zmluvami a/alebo praxou.

3. Na základe dokumentácie poskytnutej v zmysle odseku 1 členské štáty vyžadujú, aby mal sezónny pracovník dostatočné prostriedky na živobytie počas svojho pobytu a nebol odkázaný na ich systémy sociálnej pomoci.

4. Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sa považujú za osoby predstavujúce hrozbu pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, sa neprijímajú.

5. Pri posudzovaní žiadosti o povolenie uvedenej v článku 12 ods. 2 členské štáty overia, že štátny príslušník tretej krajiny nepredstavuje riziko z hľadiska nelegálneho prisťahovalectva a že má v úmysle opustiť územie členského štátu najneskôr k dátumu uplynutia platnosti povolenia.

6. Ak je v pracovnej zmluve alebo záväznej pracovnej ponuke spresnené, že štátny príslušník tretej krajiny bude vykonávať regulované povolanie v zmysle smernice 2005/36/ES, členský štát môže vyžadovať, aby žiadateľ predložil doklady potvrdzujúce, že štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky stanovené vo vnútroštátnom práve na výkon uvedeneho regulovaného povolania.

7. Členské štáty vyžadujú, aby štátni príslušníci tretích krajín mali platný cestovný doklad, aký určuje vnútroštátne právo. Členské štáty vyžadujú, aby bol cestovný doklad platný minimálne počas doby platnosti povolenia na účel sezónnej práce.

Členské štáty môžu okrem toho požadovať, aby:

- a) doba platnosti presahovala plánovanú dĺžku pobytu, a to maximálne o tri mesiace;
- b) bol cestovný doklad vydaný počas posledných 10 rokov a
- c) cestovný doklad obsahoval aspoň dve prázdne strany.

Článok 7

Počty prijímaných osôb

Touto smernicou nie je dotknuté právo členského štátu určiť počty prijímaných štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí vstupujú na jeho územie na účel sezónnej práce. Na tomto základe sa žiadosť o povolenie na účel sezónnej práce môže považovať buď za neprijateľnú, alebo sa môže zamietnuť.

Článok 8

Dôvody zamietnutia

1. Členské štáty zamietnu žiadosť o povolenie na účel sezónnej práce, ak:

- a) nie je dodržaný článok 5 alebo 6 alebo
- b) doklady predložené na účely článku 5 alebo 6 boli získané podvodom, boli sfalšované alebo sa do nich neoprávnene zasahovalo.

2. Členské štáty v relevantných prípadoch zamietnu žiadosť o povolenie na účel sezónnej práce, ak:

- a) bol zamestnávateľ podľa vnútroštátneho práva sankcionovaný za nelegálnu prácu a/alebo nelegálne zamestnávanie;
- b) podnik zamestnávateľa je alebo bol v likvidácii podľa vnútroštátnych zákonov o konkurze alebo nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť, alebo

c) bol zamestnávateľ sankcionovaný podľa článku 17.

3. Členské štáty môžu overiť, či dané voľné pracovné miesto nemožno obsadiť štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu alebo inými občanmi Únie, alebo štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú v uvedenom členskom štáte, pričom v takomto prípade môžu žiadosť zamietnuť. Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie v zmysle príslušných ustanovení relevantných aktov o prístúpení.

4. Členské štáty môžu zamietnuť žiadosť o povolenie na účel sezónnej práce, ak:

- a) si zamestnávateľ nesplnil právne povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv, pracovných podmienok alebo podmienok zamestnávania, ako sa stanovuje v uplatniteľnom práve a/alebo kolektívnych zmluvách;
- b) zamestnávateľ počas 12 mesiacov, ktoré priamo predchádzajú dátumu podania žiadosti, zrušil pracovné miesto na plný úväzok, aby vytvoril voľné pracovné miesto, ktoré sa zamestnávateľ snaží obsadiť prostredníctvom tejto smernice, alebo
- c) si štátny príslušník tretej krajiny nesplnil povinnosti vyplývajúce z predchádzajúceho rozhodnutia o prijatí za sezónneho pracovníka.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa pri každom rozhodnutí o zamietnutí žiadosti zohľadňujú špecifické okolnosti daného prípadu vrátane záujmov sezónneho pracovníka a rešpektuje sa zásada proporcionality.

6. Dôvody zamietnutia udelenia krátkodobého víza sa upravujú v príslušných ustanoveniach vízového kódexu.

Článok 9

Zrušenie povolenia na účel sezónnej práce

1. Členské štáty zrušia povolenie na účel sezónnej práce, ak:

a) doklady predložené na účel článku 5 alebo 6 boli získané podvodom, boli sfaľované alebo sa do nich neoprávnene zasahovalo, alebo

b) sa držiteľ povolenia zdržiava na ich území na iné účely ako tie, na aké mu bolo udelené povolenie na pobyt.

2. Členské štáty v relevantných prípadoch zrušia povolenie na účel sezónnej práce, ak:

a) bol zamestnávateľ podľa vnútroštátneho práva sankcionovaný za nelegálnu prácu a/alebo nelegálne zamestnávanie;

b) podnik zamestnávateľa je alebo bol v likvidácii podľa vnútroštátnych zákonov o konkurze alebo nevykonáva žiadnu hospodársku činnosť, alebo

c) bol zamestnávateľ sankcionovaný podľa článku 17.

3. Členské štáty môžu zrušiť povolenie na účel sezónnej práce, ak:

a) sa nedodržiava alebo už dlhšie nedodržiava článok 5 alebo 6;

b) si zamestnávateľ nesplnil svoje právne povinnosti týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, daní, pracovných práv, pracovných podmienok alebo podmienok zamestnávania, ako sa stanovuje v uplatniteľnom práve a/alebo kolektívnych zmluvách;

c) si zamestnávateľ neplní svoje povinnosti vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo

d) zamestnávateľ počas 12 mesiacov, ktoré priamo predchádzajú dátumu podania žiadosti, zrušil pracovné miesto na plný úväzok, aby vytvoril voľné pracovné miesto, ktoré sa zamestnávateľ snaží obsadiť prostredníctvom tejto smernice.

4. Členské štáty môžu zrušiť povolenie na účel sezónnej práce, ak štátny príslušník tretej krajiny žiada o medzinárodnú ochranu podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ⁽¹⁾ alebo o ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou dotknutého členského štátu.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa pri každom rozhodnutí o zrušení povolenia zohľadňujú špecifické okolnosti daného prípadu vrátane záujmov sezónneho pracovníka a rešpektuje sa zásada proporcionality.

6. Dôvody zrušenia alebo odvolania krátkodobého víza sa upravujú v príslušných ustanoveniach vízového kódexu.

Článok 10

Povinnosť spolupracovať

Členské štáty môžu od zamestnávateľa vyžadovať, aby poskytol všetky relevantné informácie potrebné na udelenie, predĺženie alebo obnovenie povolenia na účel sezónnej práce.

KAPITOLA III

POSTUP A POVOLENIA NA ÚČEL SEZÓNNEJ PRÁCE

Článok 11

Prístup k informáciám

1. Členské štáty jednoduchým spôsobom sprístupnia žiadateľom informácie o všetkých dokladoch potrebných k žiadosti, ako aj informácie o vstupe a pobyte vrátane práv a povinností a procesných záruk týkajúcich sa sezónneho pracovníka.

2. Keď členské štáty udelia štátnym príslušníkom tretích krajín povolenie na účel sezónnej práce, poskytnú im tiež písomné informácie o ich právach a povinnostiach podľa tejto smernice vrátane postupov podávania sťažností.

Článok 12

Povolenia na účel sezónnej práce

1. Pri pobytoch, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní, udelia členské štáty štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí spĺňajú článok 5 a na ktorých sa nevzťahujú dôvody stanovené v článku 8, jedno z nasledujúcich povolení na účel sezónnej práce, a to bez toho, aby tým boli dotknuté pravidlá udeľovania krátkodobých víz stanovené vo vízovom kódexe a v nariadení Rady (ES) č. 1683/95⁽²⁾:

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1).

- a) krátkodobé vízum, v ktorom sa uvedie, že sa udelilo na účel sezónnej práce;
- b) krátkodobé vízum a pracovné povolenie, v ktorých sa uvádza, že boli udelené na účel sezónnej práce, alebo
- c) pracovné povolenie, v ktorom sa uvedie, že je udelené na účel sezónnej práce, a to v prípade, ak je štátny príslušník tretej krajiny oslobodený od vízovej povinnosti v súlade s prílohou II k nariadeniu (ES) č. 539/2001 a ak dotknutý členský štát v jeho prípade neuplatňuje článok 4 ods. 3 uvedeného nariadenia.

Pri transponovaní tejto smernice stanovia členské štáty buď povolenia uvedené v písmenách a) a c), alebo povolenia uvedené v písmenách b) a c).

2. Pri pobytoch, ktorých dĺžka presahuje 90 dní, udelia členské štáty štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí spĺňajú článok 6 a na ktorých sa nevzťahujú dôvody stanovené v článku 8, jedno z nasledujúcich povolení na účel sezónnej práce:

- a) dlhodobé vízum, v ktorom sa uvedie, že je udelené na účel sezónnej práce;
- b) povolenie sezónneho pracovníka alebo
- c) povolenie sezónneho pracovníka a dlhodobé vízum, ak sa dlhodobé vízum podľa vnútroštátneho práva vyžaduje na vstup na územie daného štátu.

Pri transponovaní tejto smernice ustanovia členské štáty len jedno z povolení uvedených v písmenách a), b) a c).

3. Bez toho, aby bolo dotknuté schengenské *acquis*, členské štáty určia, či má žiadosť predložiť štátny príslušník tretej krajiny a/alebo zamestnávateľ.

Povinnosť členských štátov určiť, či má žiadosť podávať štátny príslušník tretej krajiny a/alebo jeho zamestnávateľ, nemá vplyv na iné opatrenia vyžadujúce si účasť oboch na konaní.

4. Povolenie sezónneho pracovníka uvedené v odseku 2 prvom pododseku písm. b) a c) vydávajú príslušné orgány členských štátov vo formáte ustanovenom v nariadení (ES) č. 1030/2002. Členské štáty na povolení uvedú, že sa vydáva na účel sezónnej práce.

5. Pokiaľ ide o dlhodobé víza, členské štáty na vízovej nálepke v kolónke „záznamy“ uvedú, že vízum sa udeľuje na účel sezónnej práce v súlade s bodom 12 prílohy k nariadeniu (ES) č. 1683/95.

6. Členské štáty môžu uviesť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom sezónneho pracovníka v papierovom formáte alebo môžu takéto údaje uchovávať v elektronickom formáte, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v písmene a) bode 16 prílohy k uvedenému nariadeniu.

7. Ak sa vízum vyžaduje výlučne na účel vstupu na územie členského štátu a štátny príslušník tretej krajiny spĺňa podmienky na udelenie povolenia sezónneho pracovníka podľa odseku 2 prvého pododseku písm. c), dotknutý členský štát takémuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytne všetky prostriedky na získanie požadovaného víza.

8. Udelením dlhodobého víza uvedeného v odseku 2 prvom pododseku písm. a) nie je dotknutá možnosť členských štátov udeliť vopred povolenie na prácu v dotknutom členskom štáte.

Článok 13

Žiadosti o povolenie sezónneho pracovníka

1. Členské štáty určia orgány príslušné na prijímanie žiadostí a rozhodovanie o nich, ako aj na vydávanie povolení sezónneho pracovníka.

2. Žiadosť o povolenie sezónneho pracovníka sa podáva v rámci jednotného postupu vybavovania žiadostí.

Článok 14

Dĺžka pobytu

1. Členské štáty určia maximálnu dobu pobytu pre sezónnych pracovníkov, ktorá nesmie byť kratšia ako päť mesiacov a dlhšia ako deväť mesiacov počas akéhokoľvek obdobia 12 mesiacov. Po uplynutí tejto doby opustí štátny príslušník tretej krajiny územie členského štátu, pokiaľ mu dotknutý členský štát neudelí povolenie na pobyt podľa vnútroštátneho práva alebo práva Únie na iné účely, ako je sezónna práca.

2. Členské štáty môžu určiť maximálnu dobu počas akéhokoľvek obdobia 12 mesiacov, počas ktorej môže zamestnávateľ uskutočňovať nábor sezónnych pracovníkov. Táto doba nesmie byť kratšia než maximálna doba pobytu určená podľa odseku 1.

Článok 15

Predĺženie pobytu alebo obnovenie povolenia na účel sezónnej práce

1. V rámci maximálnej doby uvedenej v článku 14 ods. 1 a za predpokladu, že sa dodrží článok 5 alebo 6 a neuplatňujú sa dôvody stanovené v článku 8 ods. 1 písm. b), článku 8 ods. 2 a prípadne článku 8 ods. 4, členské štáty povolia sezónnym pracovníkom jedno predĺženie pobytu, ak si sezónni pracovníci predlžujú zmluvu s rovnakým zamestnávateľom.

2. Členské štáty môžu v súlade so svojim vnútroštátnym právom rozhodnúť, že sezónnym pracovníkom umožnia predĺžiť zmluvu s rovnakým zamestnávateľom a ich pobyt viac než raz, a to za predpokladu, že sa nepresiahne maximálna doba uvedená v článku 14 ods. 1.

3. V rámci maximálnej doby uvedenej v článku 14 ods. 1 a za predpokladu, že sa dodrží článok 5 alebo 6 a neuplatňujú sa dôvody stanovené v článku 8 ods. 1 písm. b), článku 8 ods. 2 a prípadne článku 8 ods. 4, členské štáty povolia sezónnym pracovníkom jedno predĺženie pobytu na účely zamestnania u iného zamestnávateľa.

4. Členské štáty môžu v súlade so svojim vnútroštátnym právom rozhodnúť, že sezónnym pracovníkom umožnia zamestnanie u iného zamestnávateľa a predĺženie pobytu viac než raz, a to za predpokladu, že sa nepresiahne maximálna doba uvedená v článku 14 ods. 1.

5. Na účely odsekov 1 až 4 členské štáty prijímajú žiadosť sezónneho pracovníka prijatej podľa tejto smernice, ak sa tento pracovník zdržiava na území dotknutého členského štátu.

6. Členské štáty môžu odmietnuť predĺžiť pobyt alebo obnoviť povolenie na účel sezónnej práce, ak by sa dané voľné pracovné miesto mohlo obsadiť štátnymi príslušníkmi dotknutého členského štátu alebo inými občanmi Únie, alebo štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú v danom členskom štáte. Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zásada uprednostňovania občanov Únie v zmysle príslušných ustanovení relevantných aktov o prístupí.

7. Členské štáty odmietnu predĺžiť pobyt alebo obnoviť povolenie na účel sezónnej práce, ak sa dosiahla maximálna dĺžka pobytu vymedzená v článku 14 ods. 1.

8. Členské štáty môžu odmietnuť predĺžiť pobyt alebo obnoviť povolenie na účel sezónnej práce, ak štátny príslušník tretej krajiny žiada o medzinárodnú ochranu podľa smernice 2011/95/EÚ alebo ak štátny príslušník tretej krajiny žiada

o ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou v dotknutom členskom štáte.

9. Článok 9 ods. 2 a článok 9 ods. 3 písm. b), c) a d) sa nevzťahujú na sezónnych pracovníkov, ktorí požiadali o zamestnanie u iného zamestnávateľa v súlade s odsekom 3 tohto článku, ak sa uvedené ustanovenia uplatňujú na predchádzajúceho zamestnávateľa.

10. Dôvody na predĺženie krátkodobého víza sa upravujú v príslušných ustanoveniach vízového kódexu.

11. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 1, sa pri každom rozhodnutí o žiadosti o predĺženie alebo obnovenie zohľadnia špecifické okolnosti daného prípadu vrátane záujmov sezónneho pracovníka, pričom sa rešpektuje zásada proporcionality.

Článok 16

Uľahčenie opätovného vstupu

1. Členské štáty uľahčia opätovný vstup štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí boli prijatí do daného členského štátu ako sezónni pracovníci aspoň raz za posledných päť rokov a ktorí počas každého svojho pobytu v plnej miere dodržali podmienky platné pre sezónnych pracovníkov podľa tejto smernice.

2. Uľahčenie uvedené v odseku 1 môže zahŕňať jedno alebo viacero opatrení, ako napríklad:

- udelenie oslobodenia od požiadavky predložiť jeden alebo viacero dokladov uvedených v článku 5 alebo 6;
- udelenie niekoľkých povolení sezónneho pracovníka v jednom správnom akte;
- zrýchlený postup, ktorého výsledkom je rozhodnutie o žiadosti o povolenie sezónneho pracovníka alebo o dlhodobé vízum;
- prioritné preskúmanie žiadostí o prijatie ako sezónneho pracovníka vrátane zohľadnenia predchádzajúcich prijatí pri rozhodovaní o žiadostiach s ohľadom na vyčerpanie počtu prijímaných pracovníkov.

Článok 17

Sankcie voči zamestnávateľom

1. Členské štáty stanovujú sankcie pre zamestnávateľov, ktorí si nespĺnili povinnosti podľa tejto smernice, vrátane vylúčenia zamestnávateľov, ktorí závažne porušujú svoje povinnosti podľa tejto smernice, z možnosti zamestnávať sezónnych pracovníkov. Uvedené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak sa povolenie na účel sezónnej práce zruší v súlade s článkom 9 ods. 2 a článkom 9 ods. 3 písm. b), c) a d), bol zamestnávateľ povinný vyplatiť sezónnemu pracovníkovi náhradu v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva. Táto povinnosť by mala zahŕňať všetky nedodržané záväzky, ktoré by si zamestnávateľ musel splniť, ak by sa povolenie na účel sezónnej práce nezrušilo.

3. Ak je zamestnávateľ subdodávateľom, ktorý porušil túto smernicu, a ak si hlavný dodávateľ a akýkoľvek sprostredkujúci subdodávateľ nesplnili povinnosti náležitej starostlivosti vymedzené vo vnútroštátnom práve, hlavný dodávateľ a akýkoľvek sprostredkujúci subdodávateľ môžu:

- a) podliehať sankciám uvedeným v odseku 1;
- b) byť popri zamestnávateľovi alebo namiesto neho povinní zaplatiť akúkoľvek náhradu prislúchajúcu sezónnemu pracovníkovi v súlade s odsekom 2;
- c) byť popri zamestnávateľovi alebo namiesto neho povinní zaplatiť akékoľvek nedoplatky prislúchajúce sezónnemu pracovníkovi podľa vnútroštátneho práva.

Členské štáty môžu vo vnútroštátnom práve stanoviť prísnejšie pravidlá zodpovednosti.

Článok 18

Procesné záruky

1. Príslušné orgány členského štátu prijímú rozhodnutie o žiadosti o povolenie na účel sezónnej práce. Príslušné orgány oznámia žiadateľovi rozhodnutie v písomnej podobe v súlade s postupmi oznamovania podľa vnútroštátneho práva, a to čo najskôr, najneskôr však do 90 dní od podania úplnej žiadosti.

2. Pokiaľ ide o žiadosť o predĺženie pobytu alebo o obnovenie povolenia podľa článku 15, členské štáty prijímú všetky primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby sezónny pracovník nebol z dôvodu prebiehajúcich administratívnych postupov povinný prerušiť svoj pracovnoprávny vzťah s rovnakým zamestnávateľom alebo aby sa mu nebránilo zmeniť zamestnávateľa.

Ak platnosť povolenia na účel sezónnej práce uplynie počas konania o predĺžení alebo obnovení, členské štáty v súlade so svojím vnútroštátnym právom povolia sezónnemu pracovníkovi, aby sa zdržiaval na ich území, až kým príslušné orgány nerozhodnú o žiadosti, a to za predpokladu, že sa žiadosť predložila počas doby platnosti uvedeného povolenia a že neuplynula doba uvedená v článku 14 ods. 1.

Ak sa uplatňuje druhý pododsek, členské štáty môžu okrem iného rozhodnúť, že:

- a) udelia vnútroštátne dočasné povolenia na pobyt alebo rovnocenné povolenie, až kým sa neprijme rozhodnutie;
- b) umožnia sezónnemu pracovníkovi pracovať, až kým sa neprijme rozhodnutie.

Počas doby skúmania žiadosti o predĺženie alebo o obnovenie sa uplatňujú príslušné ustanovenia tejto smernice.

3. Ak sú informácie alebo dokumentácia predložené na podporu žiadosti neúplné, príslušné orgány v primeranej lehote oznámia žiadateľovi, aké dodatočné informácie sa ešte vyžadujú, a stanovujú primeranú lehotu na ich poskytnutie. Lehota uvedená v odseku 1 sa pozastaví, kým príslušné orgány požadované dodatočné informácie nezískajú.

4. Dôvody rozhodnutia o vyhlásení žiadosti o povolenie na účel sezónnej práce za neprijateľnú alebo o zamietnutí žiadosti o povolenie na účel sezónnej práce, alebo o zamietnutí predĺženia pobytu alebo obnovenia povolenia na účel sezónnej práce sa žiadateľovi poskytnú písomne. Dôvody rozhodnutia o zrušení povolenia na účel sezónnej práce sa poskytnú písomne sezónnemu pracovníkovi, a ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, aj zamestnávateľovi.

5. Všetky rozhodnutia o vyhlásení žiadosti o povolenie na účel sezónnej práce za neprijateľnú alebo o zamietnutí žiadosti, zamietnutí predĺženia pobytu alebo obnovenia povolenia na účel sezónnej práce, alebo o zrušení povolenia na účel sezónnej práce možno v dotknutom členskom štáte právne napadnúť v súlade s vnútroštátnym právom. V písomnom oznámení sa uvedie súd alebo správny orgán, na ktorom možno podať odvolanie, a lehota na podanie odvolania.

6. Procesné záruky týkajúce sa krátkodobých víz sa upravujú v príslušných ustanoveniach vízového kódexu.

Článok 19

Poplatky a náklady

1. Členské štáty môžu vyžadovať úhradu poplatkov za vybavenie žiadostí v súlade s touto smernicou. Výška týchto poplatkov nesmie byť neprimeraná ani neúmerne vysoká. Poplatky za krátkodobé víza sú upravené v príslušných ustanoveniach schengenského *acquis*. Ak má tieto poplatky platiť štátny príslušník tretej krajiny, členské štáty môžu stanoviť jeho nárok na ich vrátenie zamestnávateľom v súlade s vnútroštátnym právom.

2. Členské štáty môžu vyžadovať od zamestnávateľov sezónnych pracovníkov, aby uhradili:

- a) náklady na cestu sezónnych pracovníkov z miesta ich pôvodu na pracovisko v dotknutom členskom štáte a náklady na ich spiatočnú cestu;
- b) náklady na zdravotné poistenie uvedené v článku 5 ods. 1 písm. b) a článku 6 ods. 1 písm. b).

V prípade, že takéto náklady hradia zamestnávateľa, nie sú vymáhateľné od sezónnych pracovníkov.

Článok 20

Ubytovanie

1. Členské štáty si vyžadujú dôkaz, že sezónny pracovník bude môcť počas trvania svojho pobytu využívať ubytovanie, ktoré mu zaručí primeranú úroveň bývania podľa vnútroštátneho práva a/alebo praxe. Príslušnému orgánu sa oznámi akákoľvek zmena týkajúca sa ubytovania sezónneho pracovníka.

2. Ak ubytovanie zabezpečí zamestnávateľ alebo sa zabezpečí prostredníctvom neho:

- a) môže sa od sezónneho pracovníka vyžadovať, aby platil nájomné, ktoré nesmie byť neprimerane vysoké v porovnaní s jeho čistou odmenou a v porovnaní s kvalitou ubytovania. Nájomné sa nesmie automaticky odpočítavať od mzdy sezónneho pracovníka;
- b) zamestnávateľ poskytne sezónnemu pracovníkovi nájomnú zmluvu alebo rovnocenný doklad, v ktorom sa jasne uvedú nájomné podmienky ubytovania;
- c) zamestnávateľ zabezpečí, aby ubytovanie spĺňalo všeobecné zdravotné a bezpečnostné normy, ktoré platia v dotknutom členskom štáte.

Článok 21

Umiestňovanie verejnými službami zamestnanosti

Členské štáty môžu rozhodnúť, že umiestňovanie sezónnych pracovníkov vykonávajú výlučne verejné služby zamestnanosti.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článok 22

Práva vyplývajúce z povolenia na účel sezónnej práce

Počas doby platnosti povolenia uvedeného v článku 12 požíva jeho držiteľ aspoň tieto práva:

- a) právo na vstup a pobyt na území členského štátu, ktorý povolenie udelil;
- b) voľný prístup na celé územie členského štátu, ktorý povolenie udelil, v súlade s vnútroštátnym právom;
- c) právo vykonávať konkrétnu pracovnú činnosť schválenú v povolení v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 23

Právo na rovnaké zaobchádzanie

1. Sezónni pracovníci majú nárok na rovnaké zaobchádzanie ako štátni príslušníci hostiteľského členského štátu, aspoň pokiaľ ide o:

- a) podmienky zamestnávania vrátane minimálneho veku pri nástupe do zamestnania, pracovné podmienky vrátane mzdy a ukončenia pracovného pomeru, pracovný čas, dovolenku a sviatky, ako aj požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia na pracovisku;
- b) právo na štrajk a výluky v súlade s vnútroštátnym právom a praxou hostiteľského členského štátu a slobodu združovania a zapájania sa a členstva v organizácii zastupujúcej pracovníkov alebo v akejkoľvek organizácii, ktorej členovia vykonávajú určité povolanie, vrátane práv a výhod poskytovaných takýmito organizáciami vrátane práva na vyjednávanie a uzavieranie kolektívnych dohôd, a to bez toho, aby tým boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia o verejnom poriadku a verejnej bezpečnosti;
- c) nedoplatky od zamestnávateľov týkajúce sa akýchkoľvek nevyplatených odmien štátnym príslušníkom tretích krajín;
- d) oblasti sociálneho zabezpečenia, ako sú vymedzené v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004;
- e) prístup k tovaru a službám a poskytovaniu tovaru a služieb, ktoré sú k dispozícii verejnosti, s výnimkou bývania, a to bez toho, aby bola dotknutá zmluvná sloboda v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom;
- f) poradenské služby týkajúce sa sezónnej práce poskytované úradmi práce;
- g) vzdelávanie a odbornú prípravu;
- h) uznávanie diplomov, osvedčení a iných odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi;

- i) daňové výhody za predpokladu, že sezónny pracovník je na daňové účely v dotknutom členskom štáte vedený ako daňovník.

Sezónni pracovníci, ktorí sa sťahujú do tretej krajiny, alebo pozostali po týchto sezónnych pracovníkoch s pobytom v tretej krajine, ktorých práva sú od týchto sezónnych pracovníkov odvodené, poberajú zákonné starobné dôchodky na základe predchádzajúceho pracovného pomeru sezónneho pracovníka, ktoré boli nadobudnuté v súlade s právnymi predpismi stanovenými v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004, a to za rovnakých podmienok a v rovnakej výške ako štátni príslušníci dotknutých členských štátov, keď sa presťahujú do tretej krajiny.

2. Členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie:

- i) podľa odseku 1 prvého pododseku písm. d) vyňatím rodinných dávok a dávok v nezamestnanosti, a to bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (EÚ) č. 1231/2010;
- ii) podľa odseku 1 prvého pododseku písm. g) obmedzením jeho uplatňovania na vzdelávanie a odbornú prípravu, ktoré sú priamo spojené s konkrétnou pracovnou činnosťou a vyňatím študijných a sociálnych grantov a pôžičiek alebo iných grantov a pôžičiek;
- iii) podľa odseku 1 prvého pododseku písm. i), pokiaľ ide o daňové výhody, obmedzením jeho uplatňovania na prípady, v ktorých sa registrované alebo obvyklé miesto pobytu rodinných príslušníkov sezónneho pracovníka, pre ktorých požiadal o dávky, nachádza na území dotknutého členského štátu.
3. Právom na rovnaké zaobchádzanie podľa odseku 1 nie je dotknuté právo členských štátov zrušiť povolenie na účel sezónnej práce alebo zamietnuť jeho predĺženie alebo obnovenie v súlade s článkami 9 a 15.

Článok 24

Monitorovanie, posudzovanie a inšpekcie

1. Členské štáty prijímajú opatrenia na predchádzanie možným zneužitiam a na sankcionovanie porušení tejto smernice. Medzi tieto opatrenia patria monitorovanie, posudzovanie a prípadné inšpekcie v súlade s vnútroštátnym právom alebo správnu praxou.
2. Členské štáty zabezpečia, aby útvary zodpovedné za inšpekciu práce alebo príslušné orgány, a ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve pre domácich pracovníkov, aj organizácie zastupujúce záujmy pracovníkov mali prístup na pracovisko a so súhlasom pracovníka aj na miesto ubytovania.

Článok 25

Zjednodušené podávanie sťažností

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali účinné mechanizmy, pomocou ktorých by sezónni pracovníci mohli podávať sťažnosti voči svojim zamestnávateľom priamo alebo prostredníctvom tretích strán, ktoré majú v súlade s kritériami ustanovenými ich vnútroštátnym právom legitímny záujem zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice, alebo prostredníctvom príslušného orgánu členského štátu, ak je to stanovené vo vnútroštátnom práve.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa tretie strany, ktoré majú v súlade s kritériami stanovenými ich vnútroštátnym právom legitímny záujem zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice, mohli v mene alebo na podporu sezónneho pracovníka a s jeho súhlasom zúčastňovať na akomkoľvek správnom alebo občianskoprávnom konaní stanovenom na účely vykonávania tejto smernice okrem konaní a rozhodnutí týkajúcich sa krátkodobých víz.

3. Členské štáty zabezpečia, aby mali sezónni pracovníci rovnaký prístup ako iní pracovníci v podobnom postavení k opatreniam na ochranu proti prepusteniu alebo inému nepriaznivému zaobchádzaniu zo strany zamestnávateľa v reakcii na sťažnosť v danom podniku alebo k akýmkoľvek právnym konaniam, ktorých cieľom je presadzovanie dodržiavania tejto smernice.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Štatistické údaje

1. Členské štáty oznámia Komisii štatistické údaje o počte povolení na účel sezónnej práce udelených po prvýkrát, a pokiaľ je to možné, o počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorých povolenie na účel sezónnej práce sa predĺžilo, obnovilo alebo zrušilo. Uvedené štatistické údaje sa rozčlenia podľa občianstva a podľa možnosti podľa doby platnosti povolenia a hospodárskeho odvetvia.
2. Štatistické údaje uvedené v odseku 1 sa týkajú referenčných období jedného kalendárneho roka a oznamujú sa Komisii do šiestich mesiacov od konca referenčného roka. Prvým referenčným rokom je rok 2017.
3. Štatistické údaje uvedené v odseku 1 sa oznamujú v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistik zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Článok 27***Podávanie správ**

Každé tri roky a prvýkrát najneskôr 30. septembra 2019 Komisia predloží správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch a navrhne potrebné zmeny.

*Článok 28***Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. septembra 2016. Bezodkladne Komisii oznámia znenie týchto opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

*Článok 29***Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 30***Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Strasburgu 26. februára 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS